

Ngày 22 tháng 4 năm 2024

1 Ti-mô-thê 6:17-19 (1)

Chủ đề: *Hãy răn bảo kẻ giàu ở thế gian này đừng kiêu ngạo và đừng để lòng trông cậy nơi của cải không chắc chắn, nhưng hãy để lòng trông cậy nơi Đức Chúa Trời, là Đấng mỗi ngày ban mọi vật dư dật cho chúng ta được hưởng.*

Trong tâm: Theo nguyên bản tiếng Hy-lạp, thì chữ **răn bảo** được chép trong câu 17 này phải hiểu là **sự truyền tải một thông điệp mang tính buộc tội**. Ngay từ lúc ban đầu, ma quỷ đã kích động tâm trí của Ê-va tập trung nhìn vào sự tốt đẹp bên ngoài của trái cây biết điều thiện và điều ác, thay vì suy gẫm và nhớ kỹ mạng lệnh của Đức Chúa Trời về những sự liên quan đến sự sống của linh hồn. Lời Chúa khuyến cáo mọi người tin Chúa rằng: **Hãy lợi dụng thì giờ, vì những ngày là xấu. Vậy chớ nên như kẻ dại dột, nhưng phải hiểu rõ ý muốn của Chúa là thế nào.** Ý muốn của Đức Chúa Trời đối với loài người chúng ta, đó là **Nhưng trước hết, hãy tìm kiếm Nước Đức Chúa Trời và sự công bình của Ngài, thì Ngài sẽ cho thêm các người mọi điều ấy nữa.** Ngay tại điểm này, ma quỷ cũng can thiệp khiến người ta cho rằng, hãy tìm kiếm Nước Đức Chúa Trời và sự công bình của Ngài, còn những điều khác người ta có cần đó cũng sẽ được Đức Chúa Trời ban cho! Và người ta đã từng dạy người khác như vậy. Đức Chúa Trời sẽ ban cho người ta những sự người ta tìm kiếm, nhưng không phải cho xác thịt, mà là cho linh hồn của người ta, vì mục đích Đức Chúa Trời tạo nên loài người là để tìm một đồng đội thánh, một nước thầy tế lễ cho Ngài và Lời Chúa có chép rằng: của cải người ở đâu, thì lòng người cũng ở đó. Nếu người ta chỉ lo của cải cho đời này, tức là cho thân thể xác thịt mình, thì lòng của người ta sẽ không thể nhận được những sự thuộc về sự sống đời đời của Đức Chúa Trời. Nhưng phần nhiều người lại cho rằng, vì Đức Chúa Trời là Đấng giàu có, thì dân sự của Đức Chúa Trời phải giàu có thì mới làm chứng cho thế gian biết Đức Chúa Trời có thật chứ! Đó là luận điệu của ma quỷ, chứ không phải của linh hồn người tin Chúa đã được tái sinh bởi Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời. Nếu bạn không giàu có của báu Thiên đàng, thì cũng giống như người ta bị thiếu máu, thiếu dinh dưỡng và suy nhược thần kinh vậy, không thể nào hưởng được sự sống đời đời. Vậy hãy tạ ơn Đức Chúa Trời về mọi sự mà Ngài đã ban cho chúng ta mỗi ngày và thỏa lòng về những sự đó và phần quan trọng nhất mà chúng ta phải lo tìm kiếm, đó là Nước Đức Chúa Trời và sự công bình của Đức Chúa Trời, tức sự sở hữu Luật pháp của Thánh Linh sự sống và Luật pháp trọn vẹn của Đức Chúa Trời, là những sự giúp cho sự sống của linh hồn chúng ta được duy trì trong sự trọn vẹn của bốn tánh Đức Chúa Trời, vì nếu chúng ta có được những sự đó cho linh hồn mình, thì chắc chắn Đức Chúa Trời sẽ không bỏ qua những sự mà thân thể xác thịt của chúng ta có cần khi chúng ta còn đang sống ở trên đất này. Lời Đức Chúa Trời chép: **Khá nể thử xem Đức Giê-hô-va tối lành dường bao! Phước cho người nào nương náu mình nơi Ngài!**
Kinh-Thánh tham khảo: Thi Thiên 34; Ma-thi-ơ 16; Mác 8; Ê-phê-sô 5;

Ngày 23 tháng 4 năm 2024

1 Ti-mô-thê 6:17-19 (2)

Chủ đề: *Hãy răn bảo họ làm điều lành, làm nhiều việc phước đức, kíp ban phát và phân chia của mình có, vậy thì đồn chứa về ngày sau một cái nền tốt và bền vững cho mình, để được cầm lấy sự sống thật.*

Trong tâm: Trong khi chúng ta làm chứng về Tin-Lành của Đức Chúa Trời, thì chúng ta cũng phải làm chứng cho người thế gian biết rằng, tất cả mọi của cải mà loài người làm ra và kiếm được cho mình, đều thuộc về Đức Chúa Trời, vì muôn vật đều do Đức Chúa Trời tạo dựng nên và hơi thở của loài người cũng thuộc về Đức Chúa Trời. Nếu người ta còn phải nộp thuế cho chính quyền cai trị mình, thì người ta cũng phải nhận biết trách nhiệm của loài người là phải nhận biết Đức Chúa Trời và phải biết tạ ơn Đức Chúa Trời và phải cứu mang, giúp đỡ những kẻ nghèo khó, vì Lời của Đức Chúa Trời không phải chỉ dành cho dân Y-sơ-ra-ên hay là cho những người tin Chúa, mà là cho loài người hết thảy. Vậy nên khi người ta tin có Đức Chúa Trời và làm theo Lời Chúa đã phán và được chép trong Kinh-Thánh, thì Đức Chúa Trời sẽ đãi họ theo như điều họ tin và làm theo (dù chưa phải là người tin Chúa): **Ai thương xót kẻ nghèo, tức cho Đức Giê-hô-va vay mượn; Ngài sẽ báo lại việc ơn lành ấy cho người.** Hãy làm chứng cho họ biết rằng thân thể xác thịt của loài người bởi bụi đất mà ra cũng giống cây mọc ngoài đồng vậy, tự nó không thể bảo vệ được nó thế nào, thì loài người xác thịt cũng vậy, vì Lời Đức Chúa Trời đã chép rằng: **Đời loài người như cây cỏ; Người sanh trưởng khác nào bông hoa nơi đồng; Gió thổi trên bông hoa, kia nó chẳng còn, chỗ nó không còn nhìn biết nó nữa. Song sự nhân từ Đức Giê-hô-va hằng có đời đời. Cho những người kính sợ Ngài, và sự công bình Ngài dành cho chất chút của họ. Tức là cho người nào giữ giao ước Ngài, và nhờ lại các giếng mỗi Ngài dâng làm thợ.** Đang khi người ta còn sống và mạnh khỏe, hãy nhớ lại thân phận mình và Đấng đã tạo nên linh hồn loài người và muôn vật trên đất này, hầu cho họ được Đức Chúa Trời thương xót đến, vì khi người ta nghĩ về thân phận mình, thì Đức Chúa Trời cũng biết và chính Ngài sẽ tỏ cho linh hồn người đó được biết những sự cần phải biết, vì cả thế gian đều thuộc về Đức Chúa Trời. Vậy nên, khi có dịp tiện, có cơ hội, hãy nhắc cho người ta nhớ lại thân phận loài người, như Kinh-Thánh có chép: **Lạy Chúa, từ đời này qua đời kia Chúa là nơi ở của chúng tôi. Trước khi núi non chưa sanh ra, Đất và thế gian chưa dựng nên, từ trước vô cùng cho đến đời đời Chúa là Đức Chúa Trời. Chúa khiến loài người trở vào bụi tro, và phán rằng: Hỡi con cái loài người, hãy trở lại. Vì một ngàn năm trước mắt Chúa khác nào ngày hôm qua đã qua rồi, giống như một canh của đêm. Chúa làm chúng nó trôi đi như nước chảy cuộn cuộn; chúng nó khác nào một giấc ngủ, ban mai họ tựa như cây cỏ xanh tươi: Sáng ngày cỏ nở bông và tốt tươi; Buổi chiều người ta cắt nó và nó héo.** Hãy tận dụng thì giờ để gieo Lời của Đức Chúa Trời trong sự chúng ta làm chứng cho những người chưa tin Chúa, vì chính Đức Thánh Linh sẽ khiến cho Lời của Ngài mọc lên trong lòng họ và sanh trái.
Kinh-Thánh tham khảo: Thi Thiên 90. Thi Thiên 103; Châm ngôn 19; 2 Ti-mô-thê 4;

Ngày 24 tháng 4 năm 2024

1 Ti-mô-thê 6:20-21

Chủ đề: *Hỡi Ti-mô-thê, hãy giữ lấy sự giao phó đã nấy cho con, tránh những lời hư không phạm tục và những sự cãi lẽ bằng tri thức ngụy xưng là tri thức. Ấy vì muốn luyện tập tri thức đó, nên có người bội đạo. Nguyên xin ân điển ở cùng các anh em!*

Trong tâm: Chữ được chép là **tri thức (science)** trong câu 20 này, đó là sự người ta học đòi ngôn ngữ thế gian nói theo nhau về cái gọi là **khoa học, trí thức, kiến thức** và người ta sử dụng những sự để bác bỏ, báng bổ, dèm chê Lời Đức Chúa Trời. Tùy theo thời gian và sự phát triển trong xã hội của loài người mà ma quỷ lừa dối người ta bằng những lời ngụy biện để chê bai Lời Đức Chúa Trời. Khi chúng ta làm chứng về Tin-Lành, chớ theo đuổi việc tranh luận những sự vô lý đó, nhưng sử dụng Lời Đức Chúa Trời, vì khi chúng ta nói Lời Đức Chúa Trời, thì ma quỷ sợ hãi, vì trong Lời của Đức Chúa Trời có sự sống, sự sống là sự sáng của loài người, nên ma quỷ rất sợ sự sáng thật của Lời Đức Chúa Trời khi được công bố ra, sẽ thấp sáng ngọn đèn của Đức Chúa Trời nơi linh hồn những người được nghe Lời của Đức Chúa Trời và ma quỷ không thể chống lại sự sáng của Đức Chúa Trời, như Lời Chúa đã chép: **Trong Ngài có sự sống, sự sống là sự sáng của loài người. Sự sáng soi trong tối tăm, tối tăm chẳng hề nhận lấy sự sáng.** Phần nhiều người tin Chúa khi làm chứng Đạo đã mắc lưới bẫy khi theo đuổi sự giải nghĩa, giải thích những sự người ta sử dụng để bao biện cho mình, nên sự sáng thật không được tỏ ra cho linh hồn người nghe! Vậy nên, theo nguyên tắc của Lời Chúa đó là **Sự sáng phải soi trong tối tăm**, nghĩa là như ánh sáng mặt trời cứ chiếu sáng và khi gió thổi, mây bay đi, ánh sáng của mặt trời sẽ chiếu tới muôn vật trên đất này vậy. Linh hồn loài người vốn một ngọn đèn của Đức Giê-hô-va, sẽ nhận được sự sáng của Lời Đức Chúa Trời, như các tấm Pin mặt trời chờ đợi nhận được ánh sáng của mặt trời khi mây bị gió thổi bay đi vậy. Chớ để ý đến những sự mà người ta dùng kiến thức đời này để nói với mình, mà chính chúng ta phải nhờ vậy Đức Thánh Linh giúp đỡ mà nói ra những sự mà linh hồn người ta cần được nghe, chứ không phải là xác thịt của người ta cần được nghe, vì xác thịt không hiểu biết Lời Chúa, nhưng linh hồn người ta thì biết, vì linh hồn loài người có khả năng nghe đó.
Kinh-Thánh tham khảo: Châm ngôn 20; Ma-thi-ơ 11; Lu-ca 8; Giảng 1;

Ngày 25 tháng 4 năm 2024

2 Ti-mô-thê 1:1-2.

Chủ đề: *Mục đích về thư thứ hai của sứ đồ Phao-lô gửi cho Ti-mô-thê từ Rô-ma.*

Trong tâm: Chúng ta bắt đầu suy gẫm Lời Chúa mà sứ đồ Phao-lô đã gửi cho Ti-mô-thê, là người đại diện cho sứ đồ Phao-lô tại thành Ê-phê-sô trong khi sứ đồ Phao-lô còn đang bị giam giữ tại Rô-ma. Thư thứ nhất gửi cho Ti-mô-thê vào khoảng năm A.D. 63 và thư thứ hai này được viết vào khoảng năm A.D.64-67 từ trong tù tại Rô-ma. Thư thứ hai này tiếp tục truyền đạt kiến thức và những sự dạy dỗ về chức vụ cho Ti-mô-thê cùng sự khích lệ về cho chức vụ của Ti-mô-thê và những nhu cầu mà sứ đồ Phao-lô cần Ti-mô-thê đem tới cho ông, nghĩa tới Rô-ma để gặp sứ đồ Phao-lô sẽ mang áo choàng mùa đông mà ông đã để lại tại thành Trô-ách và các sách, là sách được chép trên da thú, được gọi là cuốn sách (The Parchment) để ông đọc và học thêm những sự được chép trong cuộn sách đó). Thư thứ hai này cũng là thư cuối cùng sứ đồ Phao-lô gửi cho Ti-mô-thê. Dù biết mình sẽ phải bị hành hình, nhưng đối với sứ đồ Phao-lô thì điều đó chỉ là sự kết thúc chức vụ trong thân thể xác thịt của mình để hầu việc Đức Chúa Jê-sus Christ mà thôi, nhưng linh hồn của ông sẽ được tiếp tục thờ phượng và hầu việc Đức Chúa Jê-sus Christ trên Thiên đàng, nên việc học và suy gẫm những sự đã chép trong cuộn sách mà ông đã để lại tại thành Trô-ách đó là cần thiết cho linh hồn của ông, vì nếu còn sống ngày nào trên đất này, thì sự học và suy gẫm để có sự hiểu biết đầy trọn mà rao truyền cho loài người ở trên đất này là trách nhiệm của người hầu việc Chúa. Sứ đồ Phao-lô đã gọi Ti-mô-thê là con (thuộc linh) rất yêu dấu của mình và sứ đồ Phao-lô gửi gắm tình yêu thương của yêu tới Ti-mô-thê và qua Ti-mô-thê mà tới được những người sẽ tiếp nhận Tin-Lành qua chức vụ của ông. Phần nhiều người tin Chúa đã sống theo thủ tục của người tin Chúa, nghĩa là thờ phượng Chúa và trọn bổn phận nghe Lời Chúa, hát ngợi khen Chúa, dâng hiến theo Luật pháp dạy....nghĩa là làm đúng theo Luật pháp dạy để người ta không có cơ để chê bai mình! Như vậy là người đó đang tôn trọng Luật pháp được chép trong Kinh-Thánh chứ không phải là người yêu mến Đức Chúa Jê-sus Christ và muốn được trở thành một dân thánh, một nước thầy tế lễ của Đức Chúa Trời. Người đó đã bắt thân thể xác thịt mình phục Luật pháp của Đức Chúa Trời để được sống, chứ không phải để linh hồn người đó được trở nên dân thánh, một thầy tế lễ trong nước thầy tế lễ của Đức Chúa Trời. Người đó đang được nghe người ta nói lại cho mình những sự người ta biết, chứ tự người đó chưa vào được cửa hẹp và đường chật. Người đó sẽ được cứu chuộc khỏi sự chết đời đời, nhưng khi người đó được đón về thiên đàng, người đó sẽ ở nơi nào trong thiên đàng? Chắc chắn không phải ở trong Nước của Đức Chúa Jê-sus Christ. Nếu bạn không sanh bông trái cho Nước Đức Chúa Trời và không làm lợi cho Đấng cứu chuộc mình, vậy thì bạn không thể được hưởng mãi triều vinh hiển của Đức Chúa Jê-sus Christ .
Kinh-Thánh tham khảo: 1 Cô-rinh-tô 9; Gia-cơ 1; 1 Phi-e-rơ 5;

Ngày 26 tháng 4 năm 2022

2 Ti-mô-thê 1:3-8 (1)

Chủ đề: *Ta cảm tạ Đức Chúa Trời mà ta hầu việc bằng lương tâm thanh sạch như tổ tiên ta đã làm, cả ngày lẫn đêm ta ghi nhớ con không thôi trong khi cầu nguyện. Vì ta nhớ đến nước mắt con, muốn đến thăm con quá chừng, để được đầy lòng vui vẻ.*

Trong tâm: Tình cảm của sứ đồ Phao-lô dành cho Ti-mô-thê cả về thuộc linh và thuộc thể, vì ông coi Ti-mô-thê như con rất yêu dấu của mình, như những ý muốn của người ta phải nhờ bàn tay của mình để hoàn thành công việc mình muốn và bàn tay cũng vậy, nó chỉ có thể làm công việc gì khi được bộ não có sự hiểu biết và ra quyết định điều khiển bàn tay mình hoàn thành việc đó vậy. Ngày nay người ta mong muốn điều gì cho con mắt được vừa ý và thân thể mình được toại nguyện, mà không cần biết khi thân thể xác thịt đó qua đời, linh hồn người đó sẽ ở đâu? Trong mọi công việc của xác thịt người ta toan tính rất chi tiết, thế nhưng người ta lại không để ý đến linh hồn mình đang mặc loại áo gì và khi sự cuối cùng của xác thịt đến, họ sẽ nhận được gì theo như Kinh-Thánh đã chép về mình? Khi bạn không suy gẫm về sự sống của linh hồn mình, thì Đức Thánh Linh sẽ không thể nói chuyện với bạn được, như tai nghe Bluetooth không kết nối với thiết bị phát tín hiệu vậy. Sứ đồ Phao-lô viết cho Ti-mô-thê rằng **Ta cảm tạ Đức Chúa Trời mà ta hầu việc bằng lương tâm thanh sạch như tổ tiên ta đã làm**, sứ đồ Phao-lô nói về tấm lòng của những người kính sợ Đức Chúa Trời luôn nhớ và nhận biết thân phận mình ở trước mặt Đức Chúa Trời, dù tổ phụ của dân Y-sơ-ra-ên chưa được biết giao ước và chưa nhận được ân điển như sứ đồ Phao-lô (và lúc thư này được viết). Điều khiến sứ đồ Phao-lô có thể nói được các lời này, đó là linh hồn ông được kết nối với Thánh Linh của Đấng Christ. Nếu bạn chỉ tự tin rằng mình kính sợ Chúa và yêu mến Chúa mà bạn chưa được nói chuyện, chưa được tương giao với Chúa, chưa được Đức Thánh Linh tỏ cho bạn biết những sự bạn phải làm, hoặc tỏ cho bạn cần phải biết về công việc của Ngài và những sự thuộc về ý muốn của Ngài, thì bạn chưa phải là bạn hữu của Ngài. Giữa bạn với Ngài có một khoảng cách lớn do chính bạn tạo ra như bây tôi đứng ở xa Chúa vậy, trong khi đó Chúa Jê-sus đã gọi các môn đồ của Ngài là bạn hữu Ngài, không phải với tư cách cá nhân giữa hai người, mà là sự mật thiết giữa linh hồn bạn với Lời của Đức Chúa Trời. Sứ đồ Phao-lô đã hiểu ý muốn của Đức Chúa Jê-sus Christ và ông cũng truyền tải những sự đó cho Ti-mô-thê và ông đã đầu tư những sự mà ông đã nhận được từ Đức Chúa Jê-sus Christ cho Ti-mô-thê, hầu cho linh hồn của Ti-mô-thê cũng nhờ tình yêu thương đó mà được gây dựng, như Ti-mô-thê đã có đức tin từ bà nội và mẹ của mình và được gây dựng bởi chức vụ và sự đặt tay của sứ đồ Phao-lô. Khi bạn có đức tin vào Lời Đức Chúa Trời thì bạn phải được nuôi dưỡng bằng Lễ thật chứ không phải là sự thuộc Luật pháp văn tự, bởi đức tin thuộc về linh hồn chứ không thuộc về xác thịt. Bạn phải luôn được kết nối với Thánh Linh của Đấng Christ.
Kinh-Thánh tham khảo: Nhã-ca 4; Ê-sai 41; Giăng 15;

Ngày 27 tháng 4 năm 2024

2 Ti-mô-thê 1:3-8 (2)

Chủ đề: *Vậy nên ta khuyên con hãy nhen lại ơn của Đức Chúa Trời ban cho, mà con đã nhận lãnh bởi sự đặt tay của ta. Vì Đức Chúa Trời chẳng ban cho chúng ta tâm thần nhút nhát, bèn là tâm thần mạnh mẽ, có tình thương yêu và dè giữ.*

Trong tâm: Phần nhiều người tin Chúa luôn có sự sợ hãi hơn là sự kính sợ Đức Chúa Trời, vì thế cho nên họ luôn muốn thể hiện sự kính sợ đó qua công việc họ làm ra để chứng minh, nhưng điều đó là họ làm trong xác thịt chứ không phải là linh hồn họ, vì thế cho nên linh hồn họ vẫn không kết nối được với Đức Thánh Linh và nếu linh hồn người ta không kết nối được với Đức Thánh Linh thì cũng như lá phổi của họ không được hít thở không khí nguyên chất vậy, luôn bị hạn chế bởi các khí tạp trong khí quyển vậy. Thánh Linh của Đấng Christ cũng là Thần của Đức Giê-Hô-Va vạn quân, Ngài là Cha đời đời, là Chúa bình an của linh hồn chúng ta (miễn linh hồn chúng ta ở trọn vẹn với Ngài). Khi linh hồn chúng ta nhờ quyền phép của Đức Thánh Linh và Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời mà được sự sống lại, thì chúng ta phải luôn được kết nối với Ngài để được nghe tiếng của Ngài, để được Ngài dắt dẫn vào Lời của Đức Chúa Trời, tức là Lễ thật, vì Lễ thật chính là ma-na đang giấu kín, là nước hằng sống khiến linh hồn chúng ta được nuôi dưỡng và được lớn lên theo cách tự nhiên của loài người được tạo nên bằng hơi thở của Đức Chúa Trời. Ngài là sự yêu thương, là sự nhân từ, giàu lòng thương xót và Ngài sẽ dắt chúng ta tùy theo lượng đức tin mà Ngài đã định cho chúng ta trong kế hoạch đời đời của Ngài. Bạn đừng để cho những lời truyền khẩu của những người chùa hề nhận được những sự ban cho của Đức Thánh Linh, chưa được nghe tiếng của Đức Thánh Linh và chưa hề kinh nghiệm được quyền phép của Đức Thánh Linh trên cuộc đời của mình, mà sợ hãi Ngài và cố gắng tỏ ra sự tôn kính Ngài theo cách của xác thịt, nhưng lòng thì cách xa Chúa. Sứ đồ Phao-lô đã đặt tay trên Ti-mô-thê để truyền cho Ti-mô-thê những ơn thuộc về sự sống đời đời của linh hồn mà ông đã nhận được từ Đức Thánh Linh, **Vì Đức Chúa Trời chẳng ban cho chúng ta tâm thần nhút nhát, bèn là tâm thần mạnh mẽ, có tình thương yêu và dè giữ.** Chữ **dè dũ** đây có nghĩa là **lành mạnh, trọn vẹn, trong sáng**; Loài người xác thịt luôn tỏ ra những sự thuộc về xác thịt theo ý người ta tạo ra, chứ không phải những sự thuộc về sự sống thật của linh hồn loài người
Kinh-Thánh tham khảo: Khải huyền 2; Lu-ca 18; Giăng 6;